ایران
صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
مدیرمسئول: مهدی شفیعی
سردبیر: جواد دلیری

تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ نمابر: ۸۸۷۶۱۲۵۴ ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵
پیامک: ۳۰۰۰۴۵۱۲۱۳ روابط عمومی / نشانی: تهران خیابان خرمشهر،شماره ۲۰۸
صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵ / امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰
چاپ: شرکت چاپ جام‌جم / سازمان چاپ و انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی
سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارنده گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ از شرکت NISCERT
تهران خیابان خرمشهر شماره ۱۶ / پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ (۰۲۱)
انتشارات مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران: ۵-۸۸۵۴۸۸۹۲
http://irannewspaper.ir

اذان ظهر ۱۳/۱۱ | اذان مغرب ۲۰/۳۳ | نیمه شب شرعی ۰۰/۲۲ | اذان صبح فردا ۴/۳۱ | طلوع آفتاب فردا ۶/۰۹

سخن روز

امام صادق علیه‌السلام:
کسی که در قلبش به اندازه ذره‌ای کبر و خود بزرگ‌بینی باشد به بهشت وارد نمی‌شود.
الکافی(ط-اسلامی)ج۲ص۳۱۰

همه با رمان عامه‌پسند وارد صحنه ادبیات شده‌ایم

احمد پوری: اینکه فروش بالا و سود فراوان بتواند نویسنده رمان هنری را وسوسه کند که عامیانه بنویسد معمولاً اتفاق نمی‌افتد چون نویسنده هنرمند به‌سادگی از اصول فکری خود به‌خاطر مسائل مادی نمی‌گذرد اما به فرض اگر چنین اتفاقی افتاد باید آن را از نظری به فال نیک گرفت. چون نویسنده هنری حتی ناخواسته با اصول مألوف خود سطح این نوع رمان را بالاتر خواهد برد؛ مثل رمان‌های عامیانه اروپایی که به‌دلیل نخبه بودن نویسندگانش در مقایسه با آثار این طرف آب‌ها از ارزش بالاتری برخوردارند. به هر صورت نباید به رمان عامه‌پسند نظری از بالا داشت چون این نوع از رمان مخاطب خود را دارد و برای ذائقه خاصی نوشته می‌شود. شخصاً معتقدم رمان عامه‌پسند در سوق دادن مردم به سمت مطالعه نقش دارد و در نهایت این رمان‌ها می‌تواند خواننده را به خواندن رمان عادت بدهد. همه ما با رمان عامه‌پسند وارد صحنه ادبیات شده‌ایم و یادم هست خود من زمانی که ۱۲، ۱۳ ساله بودم رمان‌های ارونقی کرمانی، امیر عشیری و حسینقلی مستعان را می‌خواندم و بعد با رمان‌های جدی آشنا شدم.

بخشی از صحبت‌های نویسنده رمان «پشت درخت توت» در گفت‌وگو با ایسنا

بعضی وقتا فکر می‌کنم همه احساساتی که لازمه تجربه کرده‌ام و از اینجا به بعد دیگه احساس جدیدی نخواهم داشت؛ هر چی هست فقط یه نسخه ضعیف‌تر از احساساتیه که قبلاً داشتم.

او
اسپایک جونز

نـــگاره
فیروزه مظفری
خسته نباشی قهرمان

هفته غمبار موسیقی نواحی در مرداد ۹۹

یاد

علی مغازه‌ای
پژوهشگر موسیقی

روز جمعه سوم مرداد سال ۹۹ با اخبار متأثرکننده و در واقع ناگواری از موسیقی اقوام و نواحی ایران برای من همراه بود. در بلوچستان؛ پهلوان (استاد) «رسولبخش زنگشاهی» معروف به بخشوک زنگشاهی دیده بر جهان بست. در گوشه دیگری از خراسان نوازنده دوتاری به‌نام «عیسی رستمی افین» (که متأسفانه نمی‌شناختمش) بر اثر کرونا دستش از دوتار و دنیا کوتاه شد و کمی این‌سوتر در شهر درگز عاشق‌چی بزرگ «حیدرعلی عاشق» از چهره‌های اصلی خنیای شمال خراسان، روی تخت بیمارستان زیر تیغ جراحی قرار گرفته است، بدون بیمه و بدون پشتیبانی مالی! البته که اگر پیگیری کنیم امروز بسیار هنرمندانی را می‌توانیم یاد کنیم که وضعی مشابه حیدرعلی عاشق را دارند.

رسولبخش زنگشاهی از تبار پهلوانان نامداری چون «پهلوان بلد زنگشاهی» بود که نسب و میراث از خاندانی کهن از موسیقیدانان بزرگ بلوچ داشتند که در دیار و فرهنگ وتاریخ بلوچ کمتر کسی پیدا می‌شود که این سلسله هنرمندان موروثی را نشناسد.

این هنرمند اگر چه در پیری و ضعف در سال‌های اخیر توانایی بالای خود را از دست داده بود؛ اما از نامداران موسیقی بلوچستان بود. پیش از او چند سال پیشتر «علی‌محمد بلوچ» معروف به پهلوان علی یا علیوک بر اثر نارسایی کلیه از دست رفت. کمی پس از علیوک، پهلوان «دین‌محمد زنگشاهی» در سرحد بلوچستان دیده بر جهان بست و پس از این دو بزرگ این بار پهلوان رسولبخش به رفتگان پیوست.

باری؛ بار دیگر ساز و موسیقی سوگوار شد اگر چه که هماره داغدارند. امروز در اذکار هنرمندان و زنهار مدیران بسیار می‌توان گفت و نوشت اما آنچه پوشیده نخواهد ماند خطاهای ما در شیوه و کیفیت توجه به دارندگان و حاملان هنر و میراث هنری اقوام ایران است.

بی‌توجهی‌ها در کنار بدتوجهی‌ها هر دو ویرانگر و آسیب‌زا هستند. ما وقتی به جوانب بی‌توجهی‌ها می‌پردازیم نمی‌توانیم از صدمات کنش‌های ناصحیح در توجه مفرط در مواردی استثنایی و تبعات آن غفلت کنیم. گاهی اقدامات تبعیض‌آمیز یک مدیر دولتی و گاهی فعالیت پرسروصدای چهره‌ای از جامعه هنری معروف به سلبریتی چنان آسیبی بر پیکر فرهنگ و هنر وارد می‌آورد که گویی کبریتی در خرمنی از کاه افکنده باشند.

پیرامون این دو سوی این جوی حمایتی در زمانه عسرت و تنگدستی هنرمندان کشور ساعت‌ها می‌توان گفت و صفحات بسیار قلمی کرد اما حکایت ما چیز دیگری است. ما همزمان که هنرمندی را از کف می‌دهیم، مظاهری از هنرمان نیز ناپدید می‌شود. اکنون یاد رسولبخش و عیسی رستمی را زمانی گرامی می‌داریم که حیدرعلی عاشق‌ها پا در مرز میان ماندن و رفتن دارند. در هنگام نگارش این یادداشت به یاد شعری می‌افتم که ما را نهیب می‌زند: نه بر مرده بر زنده باید گریست.

یادداشت

مازیار معاونی
منتقد سینما

نگاهی به مقوله اکران آنلاین آثار سینمایی

تهدید یا فرصت

شاید هیچ کدام از مدیوم‌های چندگانه مرتبط با هنر نمایش از هنر مادر تئاتر گرفته تا تلویزیون و شبکه نمایش خانگی به اندازه مدیوم باسابقه سینما از توقف اکران و قطع ارتباط با مخاطبین خود بواسطه اپیدمی خطرناک و کشنده ویروس کرونا آسیب ندیدند، در دوران پرالتهابی که معضلات بزرگی همچون ورود پول‌های مشکوک به چرخه‌های تولیدی فیلمسازی، سینما را بیش از گذشته در معرض آسیب قرار داده بود بسته شدن در سالن‌های سینما ضربه کاری دیگری بود که بر پیکر این هنر/ صنعت ارزشمند وارد آمد، ضربه‌ای که هر چند اهالی این هنر و علاقه‌مندان جدی هنر هفتم را سرخورده و برای مدتی از ارتباط با مدیوم محبوبشان دور کرد اما با تمهیدات اندیشیده شده و آغاز روند اکران آنلاین آثار سینمایی برای مدت زمان زیادی تداوم پیدا نکرد.

اما گذشته از جنبه مثبت این مقوله یعنی استمرار اکران با استفاده از بستر اینترنت که به فاصله چند ماهه سینما و مخاطبینش پایان داده است ماجرا وجوه متعدد و بعضاً نگران‌کننده دیگری هم دارد که کپی غیرقانونی آثار در همان ساعات اولیه اکران یکی از مهمترین آنهاست، آخرین ساخته ابراهیم حاتمی کیا یعنی فیلم «خروج» نخستین قربانی مافیای کپی و دانلودهای غیرقانونی بود و تا همین امروز که بیشتر از دو ماه از آغاز اکران‌های آنلاین می‌گذرد هنوز امکان محافظت کامل از حقوق صاحبان آثار سینمایی در برابر این سرقت‌های خانمان برانداز فراهم نشده است. در این میان تهیه‌کنندگان بخش خصوصی که موضوع فروش و بازگشت سرمایه برای ادامه حیات حرفه‌ای در قیاس با سرمایه‌گذاران دولتی، دغدغه بسیار مهمتری برای آنهاست با رغبت و اطمینان خاطر مایل به حضور در این فضای جدید نیستند چرا که حتی به فرض فعلاً دور از دسترس عدم امکان دانلود آثار سینمایی، به هیچ عنوان نمی‌توان از گرفتن تصویر از فیلم در حال پخش آنلاین و بعد به اشتراک گذاشتن آن در فضای مجازی پیشگیری کرد و شوربختانه در میان تماشاگران همچنان قشرهایی وجود دارند که تماشای مجانی یک اثر بی‌کیفیت را به تماشای نسخه مطلوب اصلی ترجیح می‌دهند، وجود نسخه‌های تار و بی‌کیفیت فیلم‌های تصویربرداری شده از روی پرده که با کمترین زمان ممکن از شروع اکران بارگذاری شده و در کمترین زمان ممکن رونق فیلم در حال اکران را از سکه می‌اندازند (سرخپوست، شبی که ماه کامل شد و خانه پدری در سال نود و هشت به همین شیوه قاچاق شدند) مصادیق مهم و البته نزدیکی به لحاظ زمانی هستند که نشان می‌دهند با وجود پیگیری‌های نهادهای ذیربط هنوز امکان مقابله کامل با چنین سرقت‌های آشکاری فراهم نشده است، فرهنگ‌سازی گسترده و آموزش مفهوم دقیق حقوق دیگر اعضای اجتماع از یک سو و وضع و اجرای قوانین بازدارنده محکم که شدتی بسیار بیشتر از مجازات‌ها و جریمه‌های مالی و غیرمالی کنونی داشته باشند حلقه‌های مفقوده‌ای هستند که با سرمایه‌گذاری روی آنها می‌توان تا اندازه‌های بسیاری از تکرار چنین اقداماتی کاست، ضرورتی که در بازه احتمالاً طولانی مدت پیش‌رو که به دشواری‌های بی‌سابقه فرآیندهای تولید و اکران روی پرده آثار منجر شده بیشتر از گذشته احساس می‌شود و اگرچه پدیده اکران آنلاین هیچگاه و تحت هیچ شرایطی آن احساس تجربه تماشای دسته جمعی یک اثر سینمایی روی پرده جادویی سینما و غرق شدن در جهانی که فیلم برایمان ترسیم می‌کند را نخواهد داشت اما به هر حال امکان خوب و به عبارت بهتر تنها امکان ادامه حیات سینما و پر کردن شکاف میان این هنر دوست داشتنی و انبوه مخاطبینش خواهد بود.

چی بخوانیم

علی درخشی
کارتونیست و انیماتور

تغییر مسیر زندگی با کتاب های علمی

کتاب پیدایش انسان را خیلی دوست دارم. این کتاب که اثر پروفسور یوزف رایش هلف است، تقریباً آخرین دستاوردها و اکتشافات بشر در مورد تکامل انسان است که البته نویسنده آخرین تحولات انسان را تا سال ۲۰۰۴ میلادی بررسی کرده است.

تا قبل از این کتاب‌های دیگری هم در مورد تکامل بشر نوشته شده اما این کتاب بسیار کامل است و قلم روان تری دارد و اطلاعاتش به روزتر است. این کتاب باعث شد نگاه من به انسان عوض شود و برای من خیلی سازنده و مفید بود. دید و جهان بینی‌ام را تغییر داد. در ایران کتاب‌های علمی بسیار مهجورند. مردم سراغ کتاب علمی کمتر می‌روند در صورتی که این کتاب‌ها جهان بینی انسان را به زندگی تغییر می‌دهند. ما در یکسری از علوم واقعاً خوب کار نکردیم و دنبال اطلاعات علمی نیستیم، مثلاً شاید ۱۰ عنوان کتاب راجع به کوانتوم نوشته و چاپ شده اما ۱۰ برابر آن در مورد عرفان و کوانتوم کتاب داریم.

این کتاب صرفاً اطلاعات علمی محض نیست، بلکه با داستان‌های واقعی توأم است. طوری که مخاطب به‌خوبی مسائل علمی را درک می‌کند. نویسنده به قصه‌های قدیمی اشاره می‌کند قصه‌هایی که نسل به نسل مردم تعریف کرده‌اند. او داستانش را از زندگی انسان در قاره آفریقا آغاز می‌کند و حتی داستانش را به قصه رانده شدن آدم از بهشت تشبیه می‌کند. او حتی در کتابش در مورد حیوانات حرف می‌زند. مثلاً چرا گورخر راه راه است و در موردش توضیح می‌دهد. او در کتابش قصد دارد ذهن انسان را آرام آرام در مورد تکامل بشر و طبیعت باز کند و به‌خوبی آن را یاد می‌دهد. طبیعت بسیار زیباست. آنقدر جذاب است و شگفت انگیز و پر از راز و رمز که انسان اگر بخواهد پی به رموز آن ببرد دیگر نیازی به تخیل و پرداختن به آن ندارد. ما انسان‌ها به طبیعت با چشم سر نگاه کرده‌ایم نه با چشم دل. پیشنهاد می‌کنم این کتاب را بخوانید تا با خودتان بیشتر آشنا شوید.

به نام تاریخ

■ ۵ مرداد

روز صد و بیست و نهم از سال با نام بسیاری از چهره‌های هنری و فرهنگی ایران و جهان همراه است. از بازیگران بزرگ تا اهالی موسیقی.

■ **تولدها**

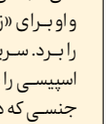

حسین عرفانی: دوبلور محبوب و خوش صدای ایران سال ۱۳۲۱ در چنین روزی به دنیا آمد. او کارش را از سال ۱۳۳۵ در تئاتر آغاز کرد و در ۱۹ سالگی با علی کسمایی در استودیو مولن روژ وارد دوبله شد. فیلم «پروفسور کم حافظه» اولین فیلمی بود که عرفانی در آن به‌صورت رسمی به‌عنوان دوبلور حضور داشت اما در تجربه نخستین نقش اول به جای اورسن ولز صحبت کرد. او در ۴ دهه فعالیت به‌عنوان دوبلور به جای بازیگران مشهوری مانند همفری بوگارت، کلارک گیبل و مارلون براندو صحبت کرد اما صدای او برای دیتر هالروردن بازیگر نقش «دی دی» بیشتر در ذهن مخاطبان مانده است. حسین عرفانی سال ۱۳۹۷ درگذشت.

داریوش ارجمند: بازیگر سینما و تلویزیون که با نقش «مالک اشتر» در سریال امام علی(ع) مشهور شد امروز ۷۶ ساله می‌شود. او تاریخ و جامعه شناسی را در دانشگاه فردوسی مشهد خواند و برای تحصیل در رشته تئاتر و سینما راهی پاریس شد. پس از بازگشت به ایران ساخت فیلم‌های کوتاه و بلند را آغاز کرد اما بازی در «ناخدا خورشید» در سال ۶۵ اولین حضورش در سینما بود که برایش سیمرغ بلورین هم همراه آورد. فیلم‌های «کشتی آنجلیکا»، «پرده آخر»، «آدم برفی»، «اعتراض» و «سگ کشی» و سریال‌های «امام علی(ع)»، «به سوی افتخار»، «پلیس جوان»، «ساعت شنی» و مجموعه «ستایش» از جمله کارهای اوست.

کوین اسپیسی: بازیگر توانا و پرحاشیه هالیوود سال ۱۹۵۹ در چنین روزی به دنیا آمد. حضور او در دهه ۹۰ در فیلم‌هایی چون «مظنونین همیشگی» نقدهای مثبت زیادی همراه داشت و او را به‌عنوان یکی از بهترین بازیگران هالیوود مطرح کرد. «زیبای امریکایی»، «محرمانه لس آنجلس»، «هفت» و «۲۱» از فیلم‌های برجسته اسپیسی هستند و او برای «زیبای امریکایی» و «مظنونی همیشگی» جایزه اسکار را برد. سریال «خانه پوشالی» و بازی در نقش «فرانک آندروود» اسپیسی را دوباره به‌عنوان یک ستاره مطرح کرد اما اتهامات آزار جنسی که در سال ۲۰۱۷ به او زده شد موقعیتش را به‌عنوان بازیگر به خطر انداخت و فصل آخر این سریال هم بدون حضور او ساخته شد. سال گذشته دادگاهی برای رسیدگی به اتهامات او برگزار شد اما به‌دلیل اینکه شاکی درباره بعضی موارد پرونده شهادت نداد دادگاه رأی به مختومه شدن پرونده داد.

استنلی کوبریک: کارگردان مشهور سینمای جهان که با اقتباس‌های ادبی شناخته می‌شود سال ۱۹۲۸ در چنین روزی به دنیا آمد. او ابتدا عکاسی می‌کرد اما وقتی در نیویورک به سینما رفت تحت تأثیر کارگردانی و سینما قرار گرفت و «کشتن» اولین فیلم حرفه‌ای او بود که در دهه ۵۰ میلادی ساخته شد. کوبریک در طول ۴۸ سال فعالیت حرفه‌ای ۱۳ فیلم بلند ساخت چون بسیار دقیق بود و گاهی میان دو فیلمش سال‌ها وقفه می‌افتاد. «راه‌های افتخار»، «اسپارتاکوس»، «لولیتا»، «۲۰۰۱: ادیسه فضایی»، «پرتقال کوکی»، «درخشش»، «غلاف تمام فلزی» و «چشمان کاملاً بسته» فیلم‌های مشهوری هستند که کوبریک با آنها شناخته می‌شود. او سال ۱۹۹۹ درگذشت.

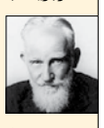

جرج برنارد شاو: نویسنده بزرگ ایرلندی تبار سال ۱۸۵۶ در چنین روزی به دنیا آمد. او یکی از توانمندترین نمایشنامه نویسان بریتانیایی پس از شکسپیر است که با نمایشنامه‌هایی چون «ژان مقدس»، «کسب و کار میسیز وارن»، «سزار و کلئوپاترا»، «خواستگاری به سبک روستایی» و «بریده‌های جراید» شناخته می‌شود. او برای نمایشنامه «ژان مقدس» جایزه ادبی نوبل را برد و سال ۱۹۳۸ جایزه اسکار بهترین فیلمنامه اقتباسی برای «پیگ هالیون» به دست آورد. جالب است بدانید برنارد شاو یکی از برترین منتقدان موسیقی زمان خودش بود و او از دریافت نشان‌های ملی مانند «نشان مریت» خودداری کرد. برنارد شاو سال ۱۹۴۶ درگذشت.

پل نیومن: بازیگر محبوب دهه ۸۰ میلادی سال ۱۹۲۵ متولد شد. او کارش را در سال ۱۹۵۴ با بازی در «جام نقره» آغاز کرد و بعد از آن در فیلم‌های «تابستان گرم و طولانی»، «گربه روی شیروانی داغ»، «از تراس»، «بیلیارد باز»، «ماجراهای یک مرد جوان همینگوی»، «هاد»، «لوک خوش دست»، «بوچ کسیدی و ساندنس کید»، «رنگ پول»، «هیچ کس احمق نیست» و «جاده‌ای به سوی تباهی» درخشید و برای «رنگ پول» جایزه اسکار را برد. نیومن یکی از بازیگران مطرح بشردوست هالیوود بود و فعالیت‌هایی در این زمینه انجام می‌داد. او سال ۲۰۰۸ درگذشت.

هوشنگ پزشک نیا نقاش، **بهمن مفید** بازیگر و کارگردان، **شکرخدا گودرزی** کارگردان، **آنیما احتیاط** شاعر، **جواد محقق** شاعر، **سیمین دخت وحیدی** شاعر و **آلدوس هاکسلی** نویسنده بریتانیایی هم متولد امروز هستند.

■ **درگذشت‌ها**

رضا مریدی دلفان: سلطان ساز سرنا سال ۱۳۹۲ در چنین روزی درگذشت. او متولد ۱۳۲۷ بود و سرنانوازی را از پدرش یاد گرفت و سال‌ها به‌عنوان کارمند اداره فرهنگ و هنر استان ایلام و به‌عنوان نوازنده سرنا و کمانچه فعالیت می‌کرد. سال ۱۳۸۹ با اجرای موفقی در کاخ نیاوران تهران لقب سلطان سازهای بادی را گرفت و به‌عنوان یکی از سرشناس‌ترین چهره‌های موسیقی لری شناخته شد. «تصنیف عروس عروس»، «شوشه مکی دایا»، «کشکله شیرازی» از آثار اوست که در موسیقی لری بسیار شناخته شده است. به‌دلیل نقش او در موسیقی لرستان تمبر یادبودی در سالروز درگذشتش منتشر شد.

جعفر بزرگی: بازیگر قدیمی سینما و تلویزیون سال ۱۳۸۵ در چنین روزی درگذشت. او متولد سال ۱۲۹۶ بود و کار هنری اش را با خوانندگی آغاز کرد چون صدای خوشی داشت. پس از آن وارد سینما و تئاتر شد و سال‌ها در این دو عرصه و البته در رادیو فعالیت کرد. فیلم‌های «بچه‌های طلاق»، «افسانه آه»، «درخت گلابی»، «خسوف» و «سگ کشی» و سریال‌های «این خانه دور است»، «کهنه سوار»، «آژانس دوستی»، «کیف انگلیسی» و «رانت خوار کوچک» آثاری بودند که جعفر بزرگی در آنها بازی کرد.

#بذرپاش

هشتگ

انتصاب مهرداد بذرپاش به‌عنوان رئیس دیوان محاسبات همچنان خبرساز است. پس از اینکه بحث‌هایی درباره سابقه کاری او مطرح شد الهام اکبری عضو هیأت علمی دانشگاه تربیت مدرس در توئیترش گواهی اشتغال بذرپاش را به‌عنوان معاون آموزشی پژوهشکده شهید رضایی از سال ۷۹ تا ۸۲ منتشر کرد. بلافاصله در توئیتر بحث‌هایی درباره جعلی بودن این گواهی با استناد به سال تأسیس پژوهشکده و زمان شهادت شهید رضایی و حتی فونت سربرگ نامه مطرح شد که باعث شد کاربران زیادی خواستار برکناری بذرپاش و رسیدگی به این مسأله شوند: «با انتشار این نامه می‌خواهند سابقه کار بذرپاش را مشروع و قانونی جلوه دهند. اما سؤال‌ها بیشتر شده؛ جوان ۲۰ ساله که هنوز سال دوم تحصیل مهندسی خود را هم تمام نکرده، با معدل ۱۲ چه ویژگی برای تصدی معاونت پژوهشکده وابسته به معتبرترین دانشگاه صنعتی کشور (دانشگاه شریف) دارد؟»، «برای سابقه بذرپاش ادعا شده از سال ۷۹ در پژوهشکده سامانه‌های هوشمند صنعتی شهید رضایی مشغول به کار بوده اما این پژوهشکده سال ۱۳۹۲ ثبت شده! یکی از مدیران اصلی این پژوهشکده محسن دهنوی عضو هیأت رئیسه مجلس فعلی است!»، «تاریخ نامه بذرپاش (۱۳۸۳) قدیمی‌تر از تاریخ انتشار فونت آرم پژوهشکده (۱۳۸۶) است. بازم حرفی باقی می‌مونه؟!»، «فونت نستعلیق اون موقع هنوز ساخته نشده بوده»، بذرپاش مدعی شده سال ۷۹ ترم سه کارشناسی با معدل ۱۲، معاون آموزشی پژوهشکده شهید رضایی دانشگاه شریف بوده. زمانی که رضایی هنوز شهید نشده بوده، پژوهشکده هنوز تأسیس نشده بود.»، «یه دانشجوی ۲۰ ساله معاون آموزشی بوده؟»، «مشکل دوتا شد! ترم چهارم لیسانس معاون آموزشی پژوهشکده شده؟ چطور؟»، «مؤسسه‌ای که سال ۹۲ ثبت شده برای سال ۷۹ تا ۸۲ گواهی اشتغال صادر کرده.»

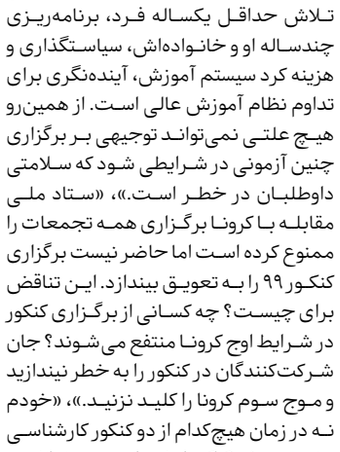

شهروند مجازی
یگانه خدامی

ترس مضاعف کنکور امسال

ماجرا

با نزدیک شدن به برگزاری کنکورهای سراسری تلاش کاربران داوطلب کنکور در شبکه‌های اجتماعی برای به تعویق افتادن این آزمون‌ها بیشتر شده است. بسیاری از آنها از بالا رفتن آمار مبتلایان و قربانیان کرونا در این روزها می‌نویسند و اینکه برگزاری این آزمون‌ها برای سلامت داوطلبان و خانواده‌هایشان خطرساز است: «کنکور یک امتحان ساده نیست، حاصل تلاش حداقل یکساله فرد، برنامه‌ریزی چندساله او و خانواده‌اش، سیاستگذاری و هزینه کرد سیستم آموزش، آینده‌نگری برای تداوم نظام آموزش عالی است. از همین‌رو هیچ علتی نمی‌تواند توجیهی بر برگزاری چنین آزمونی در شرایطی شود که سلامتی داوطلبان در خطر است.»، «ستاد ملی مقابله با کرونا برگزاری همه تجمعات را ممنوع کرده است اما حاضر نیست برگزاری کنکور ۹۹ را به تعویق بیندازد. این تناقض برای چیست؟ چه کسانی از برگزاری کنکور در شرایط اوج کرونا منتفع می‌شوند؟ جان شرکت‌کنندگان در کنکور را به خطر نیندازید و موج سوم کرونا را کلید نزنید.»، «خودم نه در زمان هیچ‌کدام از دو کنکور کارشناسی و نه در زمان کنکور ارشد استرس نداشتم (واقعاً نداشتم‌ها). ولی می‌دیدم دوستانی را که استرس عجیبی را تجربه می‌کردند. حالا حساب کنید در کنکور ۹۹ علاوه بر استرس مرسوم، استرس کرونا هم باشد. واقعاً منصفانه نیست»، «خیلی از این مسئولان که مخالف تعویق تمام کنکورهای سراسری هستن، به اندازه چند دقیقه مصاحبه با تلویزیون طاقت ماسک زدن ندارن. یا دماغشون میزنه بیرون یا ماسکو میدن زیر چونه. حالا انتظار دارن متقاضی پراسترس کنکور بیشتر از سه ساعت ماسک رو کیپ بذاره، دست به صورتش نزنه و چیزی هم نخوره»، «استاندار تهران محدودیت‌های هفته آینده را به‌صورت مبهمی اعلام کرد و مهم‌تر اینکه فراموش کرد عظیم‌ترین اجتماع هفته آینده یعنی کنکور را به تعویق بیندازد. مافیای کنکور مهم‌ترین مانع تصمیم‌گیری عاقلانه در مورد کنکور است.»، «باور کنید زندگی‌هایی که قراره با این کنکور از بین بره دیگه برنمی گرده؛ ولی کنکور رو میشه تو هر وقت و زمان دیگه‌ای هم برگزار کرد. تو وضعیتی که حتی دانشگاهی باز نیست این همه اصرار برای برگزاری کنکور و به خطر انداختن جان سرمایه‌های کشور دقیقاً داره به جیب چه کسانی سود می‌رسونه؟»

عکس نوشت

عیسی رستمی افین، استاد موسیقی مقامی خراسان جنوبی و دوتارنواز برجسته، به‌دلیل ابتلا به کرونا درگذشت. نکته خاص درگذشت او این بود که آخرین هنرنمایی‌اش، خواندن شعری در وصف کرونا به همراه دوتارنوازی با یک ملودی شاد بود. او در این قطعه از سختی‌هایی مانند خانه ماندن، دورشدن آدم‌ها و دور ماندن افراد از سرزمین مادری‌شان، خوانده بود که بسیار هم مورد توجه قرار گرفت. حالا مدت کوتاهی پس از این اثر هنری عیسی رستمی افین خودش قربانی کروناشد.